La recepta de l'èxit de quatre líders gironins

Els tècnics del Sarrià, l'Spar Citylift Girona, el Peralada i el Palafrugell d'hoquei valoren el dolç moment dels seus equips i exposen com es gestiona un vestidor acostumat a col·leccionar victòries

Des de la modèstia, i amb la il·lusió de completar una temporada històrica, quatre equips gironins de diferents disciplines són líders i acumulen uns números de record. En els últims anys veure l´Spar Citylift Girona discutint la Lliga Femenina al totpoderós Perfumerías Avenida ja no sorprèn a ningú, però aquest curs també estan presentant les seves credencials a l´èxit l´Augi Sarrià d´handbol, el Peralada de futbol i el Palafrugell d´hoquei. Tots quatre manen els seus campionats amb solvència (a la Tercera Divisió, només l´Olot pot seguir el ritme dels empordanesos), i d´aquests n´hi ha tres (Uni, Sarrià i Palafrugell), que encara no han perdut cap partit. Fontajau va ser l´escenari de la trobada entre els seus tècnics, a la recerca de la recepta del seu èxit.

«L´obligació de guanyar hi és sempre. Si ets a dalt perquè hi vols seguir, si ets al mig, per enganxar-te als millors, i si ets a baix, per sotir-ne. Ara bé, és clar que quan pugnes per ser líder la pressió és positiva», subratllava el segon entrenador del Peralada, Xavi Punsí, la mà dreta d´Arnau Sala. Tothom ho va subscriure. No té res a veure lluitar per guanyar un títol o pujar de categoria, que tenir el neguit de necessitar els triomfs per evitar un hipotètic descens. I ara a ells els ha tocat viure aquesta «pressió» en positiu. «Tant de bo tinguem tota la temporada aquesta pressió. Sempre en tenim, és cert, i sempre és millor que sigui per estar a dalt, encara que també s´ha de saber gestionar», hi va afegir el preparador del Palafrugell, Xavier Garcia Balda.

Èric Surís va apuntar que «a vegades es creen inèrcies on tothom dóna per fet que hem de guanyar tots els partits. Anem invictes, sí, tant a la Lliga com a l´Eurocup, però en els últims dos o tres partits hem hagut de treballar molt per imposar-nos». En aquest sentit va voler subratllar que «l´entorn ha de saber que no som immunes a la derrota, i hem d´estar preparats per quan arribi». També va reflexionar sobre la duresa de combinar la Lliga i la competició europea: «la setmana passada nosalters jugàvem dimecres a les Açores i diumenge a Logronyo. I el Campus Promete va tenir tota la setmana per preparar el partit i crear un bon ambient per rebre el líder». Per Sergi Baguer, l´entrenador del Sarrià, «la competició és molt llarga i la recepta és anar setmana a setmana, fent una bona gestió col·lectiva dels resultats».

Engrescant l´afició

Aquests bons resultats que estan assolint Uni, Peralada, Sarrià i Palafrugell no passen desapercebuts. L´afició de tots quatre equips cada vegada és més nombrosa, i en cada un d´aquests municipis «es viu» cada cop més la ratxa triomfal del seu esport de referència. A Girona, amb el permís del futbol, que juga a la lliga professional, l´Uni és el segon equip que més gent arrossega. Una mitjana de 2.000 persones aquesta temporada, duplicant gairebé l´assistència d´anys anteriors. A Sarrià l´handbol és l´emblema, l´esport històric. Baguer reconeix que «el poble viu el club, en parla, i el pavelló és una festa cada partit, en què s´omple amb uns 300 espectadors o més, segons del rival».

El Peralada també ha engreixat la massa social i posa uns 400 seguidors al Municipal o fins i tot pot superar el mig miler si juga un derbi contra algun dels altres gironins de Tercera (Palamós, Olot, Figueres i La Jonquera). A Palafrugell, l´hoquei s´està consolidant com l´alternativa dels dissabtes al vespre. És el seu segon any a Primera Nacional «i hem creat una cultura d´hoquei que ens porta a omplir el pavelló amb 300 persones i que, fins i tot, ens segueixin aficionats a fora. Ara els nanos ja no han d´agafar el cotxe per veure hoquei de qualitat, el tenen a casa», apunta Xavier Garcia.

Tot i que tots admeten que «el Barça tira molt» i presenta una dura competència si els partits coincideixen, també han detectat que cada vegada disposen de públic més fidel, «que ve a veure el seu equip encara que no pugui veure el futbol de Primera Divisió». Punsí té clar que «nosaltres al final juguem per la gent, per l´afició, malament rai si sortíssim al camp i no hi hagués ningú. És bonic poder brindar victòries als seguidors, donar-los un bon producte i que s´ho passin bé aquelles dues hores que són al camp».

Un altre aspecte important és l´esport base. El Sarrià lluita per fer la fase d´ascens a Plata amb jugadors formats al planter: «És important que vegin un joc maco a tot el club, que el que fan ells de petits ho desenvoluparan quan siguin grans. El planter és el que acaba portant el sènior i ara tenim una generació molt bona», apuntava Sergi Baguer. A Peralada, Punsí i Arnau Sala dirigeixen un equip construït des del Girona («som l´últim pas de formació abans del salt al futbol professional») i també donen les pautes de joc i d´entrenament que han d´aplicar els tècnics de base. L´Uni, gràcies a l´acord amb el GEiEG, ha fet un pas endavant però encara hi ha molta distància entre el primer equip i el planter, que es podria resoldre amb un segon equip a Lliga Femenina 2.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/esports/2016/11/17/recepta-lexit-quatre-liders-gironins/815100.html?utm_source=rss